

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.229 van 11 juni 1998
in de zaak A. 78.010/IX-1113.**

In zake : Remy MERCKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en M. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en de Kleine en Mid-
delgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 25 maart 1998 namens Remy MERCKX werd ingediend door zijn raadsman W. MERTENS, advocaat te BERINGEN, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen van 17 februari 1998 waarbij verzoeker wordt afgezet als plaatsvervangend inspecteur-dierenarts;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. VAN DEN BOSSCHE, loco Advocaat A. VASTERSAVENDTS, en van Adviseur-generaal L. VAN DEN EYNDE, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van 11 januari 1979 aangesteld tot plaatsvervangend inspecteur-dierenarts.

1.2. Op 16 april 1996 voert verzoeker in zijn functie van plaatsvervangend inspecteur-dierenarts een gezondheids- en identificatiecontrole uit op het bedrijf Distelmans te Scherpenheuvel. Het betrof 30 runderen die bestemd waren voor uitvoer naar Nederland. Van deze dieren werden bloedstalen genomen, die werden overgemaakt aan het laboratorium te Lier. De uitslag van het bloedonderzoek was op die dag nog niet gekend.

Verzoeker levert op 16 april 1996 een gezondheidscertificaat af voor deze dertig dieren en

dateert het op 17 april 1996. Hij handelt zo omdat hij wegens dringende familiale omstandigheden op 17 april 1996 niet naar het bedrijf Distelmans kon gaan en omdat hij er op vertrouwde dat Distelmans op de uitslag van het onderzoek zou wachten alvorens met de dieren te vertrekken.

Toen op 17 april 1996 uit het laboratorium-onderzoek bleek dat een aantal dieren positief reageerden op runderbrucellose, neemt verzoeker onmiddellijk contact op met het bedrijf Distelmans. De dieren waren evenwel al vertrokken richting Nederland. De Diergeneeskundige Dienst wordt door verzoeker op de hoogte gebracht hetgeen niet belet dat de 30 dieren afgeleverd worden op het bedrijf Huub Van Wyngaarden te Haarlem (Nederland).

1.3. Bij brief van 7 mei 1996 vraagt inspecteur-dierenarts De Wit aan verzoeker een schriftelijke verklaring.

Verzoeker antwoordt op 12 mei 1996.

1.4. Bij brief van 27 augustus 1996 schrijft de inspecteur-dierenarts aan verzoeker dat hem volgende overtredingen worden ten laste gelegd :

- "- het afleveren van een export- en gezondheids-certificaat voor runderen die niet beantwoordden aan de gestelde sanitaire voorwaarden;
- het niet nagaan van de identificatie der dieren met het desbetreffende analyse-bulletin;
- het post dateren van dit certificaat".

Aan verzoeker wordt gevraagd om zich voor 5 september 1996 schriftelijk te verantwoorden.

Bij brief van 2 september 1996 antwoordt verzoeker op de beschuldigingen. Hij erkent de feiten maar stelt dat hij nooit de bedoeling had de wet te overtreden en ervan overtuigd was voldoende maatregelen te hebben genomen om de export correct te doen verlopen.

1.5. Bij brief van 10 januari 1997 meldt de inspecteur-dierenarts aan verzoeker dat tot nader bericht alle exporten naar Nederland voor de dienst zelf of door de andere plaatsvervangers voor de provincie Vlaams-Brabant worden uitgevoerd.

1.6. Op 12 februari 1997 vraagt verzoeker zijn taak opnieuw te kunnen uitoefenen en zo snel mogelijk door de tuchtcommissie gehoord te worden.

1.7. Bij brief van 5 februari 1997 meldt de inspecteur-dierenarts aan verzoeker dat hem "van nu af geen opdrachten tot certifiëren van exporten mogen doorgegeven worden".

1.8. Bij brief van 12 mei 1997 beklagt verzoeker er zich over dat hij meer dan een jaar na de feiten nog steeds niet is gehoord. Hij vraagt dat hij spoedig door de tuchtcommissie zou worden gehoord en dat hem intussen opnieuw opdrachten zouden worden toegekend.

1.9. Bij brief van 9 september 1997 vraagt de juridische dienst van het Ministerie van Middenstand en Landbouw aan verzoeker om binnen de week een schriftelijke verantwoording voor de feiten over te maken en mede te delen of hij zich mondeling wenst te verdedigen.

1.10. Bij brief van 14 september 1997 dient verzoeker een verantwoording in. Hij deelt mee dat hij zich mondeling wenst te verdedigen.

1.11. Op 10 oktober 1997 wordt verzoeker gehoord.

1.12. Bij besluit van 17 februari 1998 van de Minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen wordt verzoeker afgezet als plaatsvervangend inspecteur-dierenarts.

Dit besluit steunt op de volgende consideransen :

"Gelet op het dossier waaruit blijkt dat Dr. Merckx volgende overtredingen heeft begaan;

het afleveren van gezondheidscertificaten alvorens de uitslag van het bloedonderzoek gekend was; het afleveren van een certificaat voor een dier dat niet vergezeld was van een begeleidingsdocument en aldus het verkeer van runderen te hebben toegelaten zonder dat aan de wettelijke voorschriften was voldaan; bovendien werden de gezondheidscertificaten gedateerd op een dag later;

(...)

Overwegende dat Dr. Merckx de hem ten laste gelegde feiten niet ontkent (en) verklaart reeds enkele keren zo gehandeld te hebben dat hij evenwel verklaart nooit een bedrieglijke bedoeling gehad te hebben of iemand te hebben willen bevoordelen;

Overwegende dat een plaatsvervangend inspecteur-dierenarts de nodige verantwoordelijkheidszin dient te hebben en de hem opgelegde taken stipt volgens de wettelijke regels dient te vervullen;

Overwegende dat Dr. Merckx door zijn handelwijze de dierziektenbestrijding in het gedrang brengt;

Overwegende dat de voorgestelde tuchtmaatregel in overeenstemming is met de vastgestelde feiten";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de "redelijke termijneis"; dat hij zijn middel expliciteert als volgt :

"Tussen de dag van de feiten en de datum van de tuchtstraf verlopen precies 22 maanden, nagenoeg 2 jaar, en dit in een zaak die geen bijzondere

complexiteit vertoonde en waar verzoekende partij aan het onderzoek alle medewerking heeft verleend en waar geen enkele onduidelijkheid kon bestaan over de feiten en waar het enkel aan het talmen van de verwerende partij te wijten is dat deze procedure zo lang heeft aangesleept.

Aldus moet worden vastgesteld dat bij de behandeling van deze zaak, zowel in de fase van het onderzoek als bij het nemen van het uiteindelijke besluit, de redelijke termijn ruimschoots werd overschreden";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker wist dat de zaak op het departement ernstig werd genomen en dat een tuchtprocedure werd gestart;

2.1.3. Overwegende dat beslissingen in tuchtzaken binnen een redelijke termijn moeten genomen worden; dat voor de beoordeling van de redelijkheid van de termijn rekening moet worden gehouden met de concrete omstandigheden, zoals de aard van de zaak en de houding van de betrokken partijen; dat een tuchtprocedure die kan leiden tot afzetting of langdurige schorsing omwille van de gevolgen ervan voor de betrokkene, in beginsel als een dringende zaak moet worden behandeld; dat de feiten die aan verzoeker worden ten laste gelegd zich hebben voorgedaan op 16 en 17 april 1996 en, blijkens de brieven van 12 mei 1996 en 2 september 1996, door verzoeker niet werden betwist; dat dient te worden vastgesteld dat tussen 2 september 1996 (het tijdstip waarop verzoeker een schriftelijke verantwoording indiende) en 9 september 1997 (datum waarop aan verzoeker opnieuw een schriftelijke verantwoording werd gevraagd) een vol jaar verlopen is, zonder dat enige onderzoeksdaad werd verricht; dat na het mondeling verhoor van verzoeker op 10 oktober 1997 het tot 17 februari 1998 duurde -dit is meer dan vier maanden- vooraleer de tuchtstraf werd uitgesproken; dat de abnormale vertraging waarmede de zaak werd afgehandeld niet kan worden toegeschreven aan de complexiteit van de zaak en evenmin aan de wijze waarop verzoeker zich

verdedigd heeft; dat verzoeker de feiten niet heeft betwist en zelf tweemaal heeft aangedrongen op een spoedig verhoor; dat de verwerende partij niet aantoonst dat er omstandigheden waren die het dralen bij het afwerken van de tuchtprocedure konden verantwoorden; dat de termijn waarbinnen de tegen verzoeker gevoerde tuchtprocedure werd afgehandeld, dienvolgens als onredelijk moet worden beschouwd; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker stelt dat hij door de bestreden beslissing vooreerst een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel ondergaat, onder meer omwille van de schade die aan zijn reputatie en die van zijn gezin wordt toegebracht, dat hij het risico loopt op een bijkomende sanctie door de Orde van dierenartsen en dat hij bovendien een inkomensverlies lijdt dat ruim één derde van zijn beroepsontvangsten bedraagt;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij meent dat het moreel nadeel een normaal gevolg is van een tuchtsanctie die haar oorzaak vindt in de houding van verzoeker zelf en niet in het eenzijdig optreden van de overheid, dat de schade niet buitengewoon is, maar een gevolg dat eenieder aan wie een tuchtsanctie wordt opgelegd ondergaat, dat, wat het materieel nadeel betreft, verzoeker als plaatsvervangend dierenarts geen wedde ontvangt, dat hij zijn activiteiten als dierenarts kan verder zetten en deze laatste activiteiten het meest winstgevend zijn, dat een financieel verlies overigens in principe altijd herstelbaar is;

2.2.3. Overwegende dat de tuchtstraf van de afzetting, behoudens bijzondere omstandigheden, op zichzelf een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, omwille van het odium dat zij voor de betrokkene meebrengt; dat de verwerende partij overigens geen enkele bijzondere

reden doet kennen waarom het risico van een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel in de onderhavige zaak niet zou bestaan; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen van 17 februari 1998 waarbij Remy MERCKX wordt afgezet als plaatsvervangend inspecteur-dierenarts.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf juni 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.